

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0022 van 22 september 2015
in de zaak 1112/0475/SA/3/0130

In zake:

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter DE SMEDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 februari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 29 augustus 2011 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder een voorwaarde voor de nieuwbouw van een grote varkensstal, de nieuwbouw van een biogasinstallatie, aanleg van sleufsilo's en aanleg waterbekken. De verwerende partij heeft het gedeelte van de stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van een kleine varkensstal,

de vervanging van een tweede varkensstal als uitbreiding hierop en de aanleg van een weegbrug geweigerd.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft deels het originele administratief dossier en deels een afschrift ervan neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 13 juni 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter DE SMEDT die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gregory VERHELST die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 2 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 april 2012 de tussenkommende partij, als aanvrager van de vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 2 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“verbouwen en nieuwbouw varkensstallen, nieuwbouw biogasinstallatie, aanleg sleufsilo's en aanleg waterbekken”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Aarschot-Diest', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd

bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de relictzone “Holle wegen Zelk en vallei van de Begijnenbeek”.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 mei 2011 tot en met 22 juni 2011, worden 195 bezwaarschriften ingediend, door onder meer de huidige verzoekende partijen.

De Wingense archeologische dienst brengt op 25 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de stad [REDACTED] brengt op 25 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 16 juni 2011 een ongunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 23 juni 2011 een gunstig advies uit.

De GECORO brengt op 28 juni 2011 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] weigert op 29 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“...

Het openbaar onderzoek

Op 9 juni 2011 werd een openbare hoorzitting georganiseerd in Assent.

Tijdens het openbaar onderzoek van 18 mei 2011 tot 22 juni 2011 werden bezwaarschriften ingediend door:

...

Overwegende dat het college deze bezwaren heeft bestudeerd, dat het college tevens rekening houdt met het feit dat van deze 195 bezwaarschriften er 108 werden ingediend door allerhande personen die buiten de gemeentegrenzen wonen, dit wijst eerder op een algehele mobilisatie van vrienden en kennissen dan dat dit wijst op een gemeentegrensoverschrijdende problematiek.

Overwegende dat het college vanwege de complexiteit en gevoeligheid van het dossier de Gecoro heeft geraadpleegd, dat de Gecoro op 28 juni een negatief advies verleende.

Overwegende dat de toename aan zwaar transport berekend werd, dat er inderdaad een effectieve toename zal zijn, dat uit de voorgelegde Mer-studie blijkt dat deze toename in absolute aantallen beperkt blijft, maar dat vanwege het transport door woonstraten en de onvoldoende uitgeruste infrastructuur, aangesloten wordt bij dit bezwaar.

Overwegende dat de huidige locatie van het bedrijf, tussen de vallei van de [REDACTED] en tegen de flank van de [REDACTED] het noodzakelijk maakt om dit fragiele landschap zo goed mogelijk te beschermen, dat niet alleen het verhogen van de dynamiek een impact heeft op dit zeer landelijk deel van de gemeente maar ook de enorme toename aan bedrijfsgebouwen, die , weliswaar zeer compact, een enorme visuele impact op de omgeving zullen genereren. De voorgestelde groenbuffer zal enkel een licht verdoezelend effect hebben.

Overwegende dat, in het kader van het gemeentelijk beleid tot het openhouden en herstellen van voetwegen, de doorgang van [REDACTED] dient te worden hersteld.

Overwegende dat met het niet zoeken naar een alternatieve locatie de aanvrager een serieuze poging ondernam om te zoeken naar een maximale uitbreiding van de activiteiten ter plaatse waarbij de grenzen van het milieu-technische werden afgetast om toch deze uitbreiding ter plaatse te verantwoorden, dat dit onderzoek theoretisch sluitend is maar dat er steeds een vervuilingsrisico zal blijven bestaan, door welke oorzaak ook, en dit in/aan een gebied dat duidelijk vanuit verschillende sectoren en op meerdere beleidsniveaus, aangeduid wordt als zeer kwetsbaar. Overwegende dat, indien geen rekening diende gehouden te worden met het bestaande bedrijf, een nieuwe oprichting van zulk een bedrijf nooit zou worden toegestaan.

Overwegende dat het college deze aanvraag aan de Gecoro heeft voorgelegd, dat de Gecoro tijdens de vergadering van 28 juni 2011 tot een negatief oordeel besloot, dat het college dit Gecoro advies aanvaardt.

Overwegende dat het college de bezwaren aanvaard en er vanwege hun gegrondheid zich bij aansluit.

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het project voorziet in het aanmerkelijk vergroten van het bedrijf. Naast het voorzien in een bijkomende capaciteit voor het houden van varkens richt het bedrijf zich op een 100% eigen mestverwerking en het aanmaken van biogas. De uitbouw van het bedrijf vergroot in de lengterichting langsheen de [REDACTED]. Het geheel behoudt een compacte bebouwing maar krijgt toch een grote omvang. Gezien zijn ligging tegen de flank van de [REDACTED] en op de rand van de [REDACTED] houdt het project weinig rekening met een landsschappelijke inkleding. Zowel de [REDACTED] als de [REDACTED] worden als belangrijke structuurbepalende waardevolle open ruimte elementen geselecteerd op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau. Het project voorziet constructies tot 15,50 boven het maaiveld. Ondanks de aanleg van de groenbuffer en het lager niveau van de Wissenbeemd zullen deze constructies waarneembaar zijn door/boven het groenscherm. Het landschap zal aldus verder worden aangetast.

De aanvraag dient eveneens in het licht van de omzendbrief RO/2006/01 te worden beschouwd. Mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als agrarische activiteiten in de ruime zin. Mestbehandeling is immers een noodzakelijke schakel in het agrarisch gebeuren en zal dit ongetwijfeld blijven. Vergisting op boerderijschaal is een nieuwe ondersteunende activiteit bij het normale bedrijfsgebeuren. Als agrarisch bedrijf in ruime zin moeten bepaalde vormen van mestbehandelings- en vergistingsinstallaties zich kunnen inplanen in het agrarisch gebied met de nodige aandacht voor een goede ruimtelijke ordening. Een absoluut totaal maximum tonnage van 60.000 ton inputmateriaal per jaar is vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening aanvaardbaar. Het bedrijf Van Doren blijft onder deze tonnage per jaar. Inplanting in agrarisch gebied is dus verantwoord in functie van het ter plaatse gevestigde landbouwbedrijf om vooral onnodig transport te vermijden. Dit is eveneens één van de doelstellingen van het bedrijf Van Doren. De omzendbrief geeft tevens aan dat een aantal elementen van ruimtelijke ordening kunnen worden geëvalueerd waarbij het oordeel dan wel in positieve als negatieve zin kan doorwegen. Het betreffen elementen die betrekking hebben op de kenmerken van de activiteit, de impact die het gebouw en de voorgestelde functies uitoefenen op hun ruimtelijke omgeving en het landschap. Bijkomende dient het mobiliteitsaspect in zijn totaliteit te worden benaderd. Het is net met de beoordeling van deze ruimtelijke en mobiliteitseffecten, de grotere impact van dit project dan het laatst geweigerde project door een beslissing van de Vlaamse regering d.d. 23/07/2008, en rekening houdend met het openbaar onderzoek, dat de aanvraag in negatieve zin wordt beoordeeld.

...

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 16 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 november 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

f) Wat betreft het natuurbehoud is er door de voorgestelde ingrepen een zekere verbetering inzake de ammoniakuitstoot, maar de afdeling Natuur en Bos onderlijnt dat de impact op de habitats nog steeds valt onder de noemer 'significant negatief effect', met overschrijding van de 50% van de kritische last, wat een ernstige verzuring aantoon, met aantasting van 12ha aan habitats. Natuur en Bos bracht hierin een niet-bindend ongunstig advies uit. Het advies van Natuur en Bos kan hierin niet genegeerd worden, gezien de inplantingsplaats is gelegen palend aan vallei van de [REDACTED], een VEN-gebied en volgens het gewestplan natuurgebied met wetenschappelijke waarde. Het eigendom ligt ook voor ca. de eerste dertig meter vanaf de Wissenbeemd in een biologisch zeer waardevol gebied dat zich uitstrekt over de aanpalende vallei. Art 4.3.4 bepaalt dat een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. Hier vloeit een zorgplicht voort uit het natuurdecreet. De minister bevestigde in het besluit van 23 juli 2008 dat deze ook binnen de afweging van de goede ruimtelijke ordening dient betrokken te worden (art.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

g) Het meest essentiële weigeringsmotief doorheen de verschillende procedures is de mobiliteitsimpact van het bedrijf. In het MER werden de toegenomen verkeersbewegingen becijferd, en werd tot ongeveer een verviervoudiging gekomen van het aantal verkeersbewegingen, tot ca. 21 per week, uit te splitsen tot ca. 15.3 bewegingen door zwaar verkeer (vrachtwagens) en 6.5 met tractoren. Elke 'beweging' dient daarbij gelezen als aanrijden en afrijden. Voor zwaar verkeer is er een indicatieve tabel die aangeeft dat dit aantal valt onder de 'matig negatieve' impact (op een schaal van verwaarloosbaar-gering-matig-significant). Dit is een impact die wordt afgemeten vanuit een ontsluiting via lokale wegen of kwetsbare gebieden. Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt in de mate waarin deze lokale wegen zich bevinden in een bebouwd/bewoond gebied of de concrete uitrusting van deze wegen. Hoe een 'matig negatieve' impact dient beoordeeld te worden is dus een feitenkwestie.

Art. 4.3.1. §2 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening onderstreept dat het aangevraagde ook dient beoordeeld te worden aan de hand van aandachtspunten die betrekking hebben op de mobiliteitsimpact. Ook in de omzendbrief RO 2006/1 worden voorwaarden gesteld aan de schaal en het type van de weg. De mate waarin de eventueel bijkomende transportbewegingen min of meer hinderlijk zijn, hangt sterk af van de schaal en het type van de weg waarlangs de installatie ligt en waarlangs het transport gebeurt.

De problemen die door de minster al werden aangehaald met betrekking tot het zeer beperkte wegprofiel van de [REDACTED] blijven bestaan, of zullen zelfs nog groter worden gezien nu ook de afvoer van meer varkens en aanvoer van meer voeder voor bijkomende verkeersbewegingen zullen zorgen (ca. 1/5de van de verwachte bewegingen voor zwaar verkeer). Volgens de atlas van Buurtwegen versmalt deze weg tot slechts 4m breed, in de praktijk maar tot 3m breed over een lengte van ca.250m tussen de kruisingen met de

buurtweg nr. 39 en 42, en op andere plaatsen niet merkkelijk meer, tot max.4m. Temeer gezien de inschakeling in een fietsroutenetwerk, maakt dat de onmogelijkheid voor vrachtwagens om te kruisen en de afwezigheid van voetgangers- en fietserstroken de betrokken perceelssite onvoldoende ontsluit. Art.4.3.5 §1 bepaalt dat een vergunning maar kan afgeleverd worden aan een voldoende uitgeruste weg, waarbij in art. 4.3.5 §2 verder duidelijk wordt gemaakt dat daaronder de vereisten door de plaatselijke toestand dienen begrepen te worden. Met de gevraagde aantal vervoersbewegingen in het vooruitzicht is de betrokken weg onvoldoende uitgerust wegens onvoldoende breedte.

Daarnaast blijft het gegeven bestaan dat de ontsluiting over een lengte van ea.1 km via lokale straten binnen deze dorpskern zal gebeuren, met daarlangs meer dan 20 woningen (■■■■). Deze straten hebben een uitgesproken residentieel karakter. In nevenorde kan nog transport via de ■■■■ verwacht worden, vooral dan van tractoren, met een nog dichtere residentiële bebouwing. Gezien deze omstandigheden is elke bijkomende verkeersdruk ongepast op de plaats.

h) Daarnaast dient opgemerkt dat de inplantingsplaats gelegen is in een zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap en het goed gelegen is een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zodat hier niet zomaar kan worden aan voorbijgegaan. De nieuwe gebouwen en constructies, alsook een klein gedeelte van de nieuwe stallingen liggen binnen een vlakrelict 'Holle wegen Zelk en vallei van de Begijnenbeek', volgens de landschapssatlas.

In het MER wordt geargumenteed dat het reliëf van het landschap zonder al te ingrijpende veranderingen wordt gevolgd en dat er compact gebouwd wordt aansluitend op de bestaande gebouwen. Zo wordt besloten dat er geen geomorfologische eenheden worden gewijzigd, geen landschapsecologische verstoring plaatsvindt, geen versnippering en dat de wijziging van de bestaande landschappelijke structuren verwaarloosbaar is. ...

In deze dient gesteld dat het MER een beslissingsondersteunend en informatief instrument is, geen beslissingsinstrument. De goedkeuring van het MER houdt dus ook enkel in dat wordt gesteld dat er een gedegen rapport wordt gemaakt waarin alle milieu-aspecten van de aanvraag in overweging zijn genomen. Inzake een beoordeling van de landschappelijke integratie dient gesteld dat dit een feitenkwestie is, die niet becijferbaar is zoals de andere milieu-aspecten. De appreciatie die werd doorgevoerd binnen het MER heeft geen bindend karakter. Daarbij dient gesteld dat elke bebouwing ten koste van open ruimte ten nadele van het landschap gaat, maar dat dit dient gerelateerd te worden aan de kwetsbaarheid van dit omliggende landschap.

Het goed ligt aan de voet van de flank van de ■■■■, welk een uniek landschappelijk gegeven is. De ■■■■ maken deel uit van verschillende recreatieve fietsroutes ■■■■ en enkele wandelroutes. In het ontwerp van ruimtelijk structuurplan is het belang van de Begijnenbeekvallei zowel als van de ■■■■ onderstreept. De ■■■■ is niet enkel een uiterst belangrijk element in de gemeentelijke groenstructuur maar draagt ook bij tot de regionale en provinciale groenstructuur. In deze ader wordt nu reeds volledige voorrang aan natuur en landschap gegeven, met uitzondering binnen de woonkern van ■■■■. De ■■■■ is als diestiaanheuvel met een open plateauvlak en beboste stijlranden een beeldbepalend natuurelement. Ook hier wordt aan natuur en landschap volledige voorrang gegeven. Een belangrijk deel van de vallei, en ook het deel van het perceel van de aanvrager dat tot op heden onbebouwd blijft, is niet meer opgenomen in de herbevestigde agrarische gebieden.

Art. 4.3.1. §2 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat bij de beoordeling van het aangevraagde ook beleidsmatige gewenste ontwikkelingen met

betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 4.3.1 §2 1°, in rekening kunnen gebracht worden. Hieronder zijn de doelstellingen van art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening waaronder de gevolgen voor de ruimtelijke draagkracht, de culturele gevolgen en gevolgen voor het leefmilieu.

De aanvraag is inzake de uitbreiding van de installaties gelegen binnen een relictzone. Relictzones zijn gebieden met een grote dichtheid aan punt- of lijnrelicten, zichten en ankerplaatsen en zones waarin de connectiviteit tussen de waardevolle landschapselementen belangrijk is voor de gehele landschappelijke waardering. Relictzones zijn gebieden met een sterk wisselende oppervlakte waarvan de landschappelijke waarde door de eeuwen heen goed bewaard is gebleven. De erfgoedwaarde is er hoog. De verschillende landschapselementen die er voorkomen hebben nog een duidelijke samenhang: ze zijn nog relatief weinig aangetast door grootschalige ingrepen die het gevolg waren van de Industriële Revolutie. Het landschap van voor de Industriële Revolutie is er nog herkenbaar.

Het spreekt voor zich dat in dergelijke zones wordt betracht om grootschalige ingrepen, zoals die elders het landschap onherkenbaar hebben aangetast te vermijden. Het bestaande varkensbedrijf is met kleine beetjes vanaf het begin van de jaren '70 (voor de inkleuring van de gewestplannen) historisch gegroeid en kon om deze reden op deze plaats gedoogd worden, door de voorgestelde ingreep wordt de bebouwingsdruk drastisch opgedreven. Door de aanvraag wordt het totale volume aan bebouwing en constructies opgedreven van ca. 17965m' tot ca. 64609m³ (ca. 57563 m³ bebouwing + ca. 7046m³ constructie), zijnde een vermenigvuldiging met een factor groter dan 3.5, en uitgesmeerd over een straatlengte van ca.400m. Dit om tot een zeer grootschalige ingreep te komen en de totale inname van een terrein van ca. 3.5ha. Indien de landschappelijke impact louter bekeken wordt als slechts enkele hectaren binnen een gebied van vele vierkante kilometers kan tot een relativisering gekomen worden die nagenoeg elke ingreep kan verantwoorden, maar dit gaat voorbij aan de toetsing van de een goede plaatselijke ordening. In het ministerieel besluit van 23 juli 2008 werd reeds gesteld dat het landschappelijk waardevol aspect van de plaats werd geschaad. Dit is in de huidige aanvraag, met bovenop de mestverwerkingsactiviteit ook nog een schaalverdobbeling van het varkensbedrijf, nog meer het geval. De aanvraag overschrijdt de draagkracht van deze landschappelijk uiterst kwetsbare omgeving.

... ”

Na de hoorzitting van 20 december 2011 beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarde voor de nieuwbouw van een grote varkensstal en een biogasinstallatie, de aanleg van sleufsilo's en een waterbekken en de vergunning te weigeren voor de uitbreiding van een kleine varkensstal, de vervanging van een tweede varkensstal en de aanleg van een weegbrug. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De bezwaren kunnen als volgt worden weerlegd:

- 1. Uit de MER-studie blijkt dat door de wijze waarop de inplanting gebruik maakt van het natuurlijk reliëf, de ligging bovenop een talud, en de plannen voor een landschappelijke inkleding, de aanvraag afdoende kan geïntegreerd worden in het betrokken landschap;*
- 2. De impact op de natuurwaarden in de omgeving maakt deel uit van een milieukundige beoordelingen en valt buiten de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening;*
- 3. De mobiliteitsimpact werd eveneens onderzocht in de MER-studie en beoordeeld binnen de milieuvergunningsprocedure, waaruit blijkt dat mits het opleggen van de nodige*

voorwaarden de mobiliteitsafwikkeling, de draagkracht van de omgeving niet zal overschrijden;

4. De toetsing aan afstandsregels, zoals ze zijn vastgelegd binnen de Vlaremmregelgeving, maakt deel uit van de milieukundige beoordeling in het kader van de milieuvergunning en valt buiten de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening;

5. Idem 1

6. Het is mogelijk om een gedeeltelijke vergunning te verlenen, waarbij de gebouwen die uitgebreid of opgericht worden over het tracé van de voetweg uitgesloten worden uit de vergunning;

7. De omzendbrief 2006/1 stuurt aan op het inplanten van biogasinstallaties bij de bestaande bedrijven, ook voor uitbreidingen van bestaande varkensbedrijven wordt bij voorkeur aangesloten op bestaande sites, zodat een onderzoek naar alternatieven niet relevant is;

8. De gevolgen voor erosie maken deel uit van een milieukundige beoordeling en vallen buiten een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening;

9. De aanvraag is niet gelegen binnen een beschermde archeologische site;

10. Gewijzigde ammoniakdeposities worden onderzocht binnen de procedure voor de milieuvergunning en maken geen voorwerp uit van een stedenbouwkundige beoordeling.

(...)

b) Dwars over het eigendom is de voetweg gelegen. De eerste stallen achter de woning werden gebouwd overheen dit tracé, dat reeds lang in onbruik is. Bij de huidige aanvraag (anders dan in de vorige aanvraag) vindt er vervangingsbouw plaats van één van deze stallen, niet uitbreiding, en dit over het tracé van de voetweg. Dit is maar mogelijk in zoverre het tracé van de voetweg eerst afgeschaft of verlegd wordt. Hiertoe dient een beslissing van de deputatie bekomen te worden in een aparte procedure (na goedkeuring gemeenteraad). Dit kan niet als voorwaarde aan de vergunning verbonden worden. Art. 4.2,19 §1 bepaalt dat voorwaarden moeten kunnen verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager en dat de vergunde handelingen niet afhankelijk kunnen gemaakt worden van een bijkomende beoordeling door de overheid. Een vergunning waarbij de gebouwen die op het tracé van de voetweg zijn voorzien uitgesloten worden uit de vergunning, kan hieraan verhelpen.

c) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. liet goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Aarschot-Diest (KB van 7 november 1978) is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De artikels 11 en 15 van liet KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven (artikel 11), Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht 'werden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen (artikel 15).

De omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgevestplannen en gewestplannen stelt dat het gebruik van de term landbouw in de «ruime zin» betekent dat het begrip "landbouw" niet restrictief, doch ruim dient te worden opgevat. Para-agrarische ondernemingen zijn die ondernemingen waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en erop afgestemd is, De nauwe relatie met het landbouwproductieproces kan volstaan als criterium om tot de beoordeling te komen dat het een para-agrarische activiteit is. Uit diverse arresten van de Raad van State (nr. 65.420 van 23 november 1995, nr. 56.744 van 7 december 1995, nr. 63.619 van 17 december 1996, nr. 74.643 van 25 juni 1998) blijkt dat het begrip "para-agrarisch" niet restrictief moet worden uitgelegd. Volgens deze arresten valt er evenmin in te zien waarom een 'para-agrarisch' bedrijf geen commercieel of een industrieel karakter zou mogen hebben. Uit artikel 11 van het K.B van 28 december 1972 kan niet worden afgeleid dat de agrarische gebieden zijn voorbehouden voor bedrijven waarin geen daden van koophandel worden gesteld.

De omzendbrief RO 2006/1 bepaalt in welke gevallen mestbewerkingsinstallaties aanvaardbaar kunnen geacht worden binnen het agrarisch gebied. Door het toelaten van dergelijke bedrijven in agrarisch gebied, onder welbepaalde voorwaarden, kan gesteld worden dat aanvaard wordt dat dergelijke bedrijven een para-agrarische aard hebben. Dergelijke bedrijvigheid is dan ook rechtstreeks afgestemd op het landbouwproductieproces (verwerking van restproducten uit overwegend liet landbouwproductieproces) en een industrieel karakter is daarbij niet uitgesloten.

d) Voor een eerdere aanvraag voor een gelijkaardig project werd finaal het beroep aangaande de stedenbouwkundige vergunning niet ingewilligd hij de minster (23 juli 2008). Ook de milieuvergunningsaanvraag werd geweigerd (MB 12 maart 2008), Ten opzichte van het voorgaande dossier werden een aantal wijzigingen doorgevoerd. Zo zal het aantal varkens (inclusief biggen) bijna verdubbeld worden van 3 550 stuks naar 6,926 stuks, zodat ook het aandeel mest uit de eigen productie zal vergroten, Meer bepaald zal alle mest van het eigen bedrijf komen, terwijl de co-producten grotendeels van buitenaf zullen blijven komen. Het eigen aandeel verschuift van 4.000ton/25.000ton naar 8.000ton/25.000ton. Milieutechnisch zal het mee vergisten van plantaardige olieën opgegeven worden. Verder wordt het accent gelegd op de luchtwassers die geplaatst worden in de stallen. Daar staat tegenover dat in het vorige project geen nieuwe stallen gepland waren. zodat de totale geur- en stofemissie wel nog met meer dan 40% zal toenemen (volgens het MER), wat geen werkelijke verbetering voor de omgeving inhoudt Verder is de gebouwenconfiguratie wat aangepast, met meer installaties die in de loods zullen worden ondergebracht en in totaal een grotere aansnijding van grond om reden van de bijkomende stallen.

(...)

e) Aangaande de relatie niet de eigen of naburige landbouwactiviteit dient gesteld te worden dat er een verschuiving heeft plaatsgevonden, waar nu ca. 1/3 van het materiaal voor de biogasinstallatie van het eigen bedrijf afkomstig is., tegen slechts de helft hiervan in de vorige aanvraag. De aanvraag heeft volgens de terminologie van de omzendbrief betrekking op een mestbehandelings- en vergistingsinstallatie van beperkte schaal, niet gebonden aan een enkel bedrijf. Een voorwaarde om dergelijke installatie toe te laten is dat deze toch nog bedrijfsgebonden is aan het bedrijf waarbij deze installatie voorzien is. In omzendbrief RU/2000/02 wordt bedrijfsgebondenheid ingeschat door na te gaan of de mestbewerkings of verwerkingsactiviteit zou blijven voortbestaan als de landbouwactiviteit stopgezet zou worden. Als dit het geval is, is de relatie niet de landbouwactiviteit weinig tot niet substantieel. Volgens de aanvraag zou 25,000 ton per jaar aan grondstoffen worden verwerkt. Hiervan zou de te verwerken mesthoeveelheid ongeveer 8.000 ton per

jaar bedragen, de hoeveelheid energieteelten ongeveer 7.000 ton en de hoeveelheid OBA ongeveer 10.000 ton per jaar. Wat de energieteelten betreft zou slechts de productie van 7ha snijmaïs afkomstig zijn van liet eigen bedrijf wat overeenkomt met 560 ton/jaar.

Samen met de resthoeveelheid zou dus 8.560 ton van de 25.000 ton te verwerken grondstoffen afkomstig zijn van het bedrijf zelf. Gezien de mest een essentiële fractie binnen de installatie is, kan gesteld worden dat de installatie door de bedrijfsuitbreiding nu wel onder de noemer 'bedrijfsgebonden' valt en er op dit punt voldaan is aan de omzendbrief. Gezien dit kan besloten worden, moet de rest van de instroom niet noodzakelijk afkomstig zijn van bedrijven uit de omgeving en is een toetsing van de ritafstanden ook niet langer relevant. Door de bundeling op deze plaats, wordt een aanzienlijk deel mestafvoer verhinderd. Blijft dat de ruimtelijke inpasbaarheid onderzocht moet worden.

f) Wat betreft het natuurbehoud dient verwezen te worden naar de afweging die wordt gemaakt binnen de milieuvergunningsprocedure. Ook aangaande de mobiliteitsaspecten van de aanvraag is er de milieukundige afweging. Hierbij bestaat er binnen de milieuvergunning de mogelijkheid om exploitatievoorwaarden op te leggen die hinderlijkheid op dit domein indijken.

g) Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de inplantingsplaats gelegen is in een zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap en het goed gelegen is een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De nieuwe gebouwen en constructies, alsook een klein gedeelte van de nieuwe stallingen liggen ook binnen een vlakrelict 'Holle wegen Zelfk en vallei van de Begijnenbeek' volgens de landschapsatlas.

In het MER wordt geargumenteed dat het reliëf van het landschap zonder al te ingrijpende veranderingen wordt gevolgd en dat er compact gebouwd wordt aansluitend op de bestaande gebouwen. Zo wordt besloten dat er geen geomorfologische eenheden worden gewijzigd, geen landschapsecologische verstoring plaatsvindt, geen versnippering en dat de wijziging van de bestaande landschappelijke structuren verwaarloosbaar is. Ook voor de erfgoedwaarde van het landschap wordt van geen of van een verwaarloosbaar effect uitgegaan. Verder wordt het materiaalgebruik overeenkomstig de bestaande gebouwen, en het feit dat ze verscholen gaan achter de bestaande gebouwen, in rekening gebracht. De gebouwen volgen ook nog de hoogtelijnen, de beplanting is aangepast, de kleuren zijn bescheiden en verkleinend (donker). In het MER wordt enkel geadviseerd om niet, zoals voorzien in de vorige aanvraag met een dicht groenscherm te werken dat een soort van 'groene muur' zou creëren, maar wel met groeit verspreid over de vestiging (type landschapsplan).

De aanvrager moet dienaangaande een landschapsplan maken, dat al vervat is als voorwaarde verbonden aan de milieuvergunning, in art. 462.24.3. van het besluit van de deputatie van 6 oktober 2011. Hiermee ging de deputatie in op de raadgevingen in het MER.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning met uitzondering van de uitbreiding van de kleinere varkensstal, de aanpalende nieuwe varkensstal ter vervanging van een af te breken stal, en de weegbrug, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats;

- de aanvraag is in overeenstemming met de omzendbrief RO 2006/1 inzake de mestverwerkingsinstallaties;
- uit de MER-studie blijkt dat de aanvraag mits de opmaak van een landschapsplan zowel op het vlak van natuurbeschoud, mobiliteit en landschap kan geïntegreerd worden op de plaats.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning voor de uitbreiding van de kleinere varkensstal, de aanpalende nieuwe varkensstal ter vervanging van een af te breken stal en de weegbrug, om volgende redenen:

- deze uitbreiding gebeurt overheen liet tracé van een voetweg, die nog niet verplaatst of afgeschaft werd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Op de openbare zitting van 13 juni 2012 verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat de milieuvergunning op 5 april 2012 werd verleend. De verleende milieuvergunning werd eveneens door de verzoekende partijen aangevochten bij de Raad van State. De Raad van State heeft de vordering tot schorsing verworpen met het arrest nummer 221.090 van 18 oktober 2012. Een uitspraak over de vordering tot vernietiging is tot op heden nog niet gekend.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat het verzoekschrift tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de tweede verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De tweede verzoekende partij stelt belang te hebben als procesbekwame vereniging op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO en omschrijft haar belang als volgt:

“ ...

In casu schaadt het bestreden besluit schaadt de (collectieve) belangen van de tweede verzoekende partij, die door haar statutaire doelstellingen worden gewaarborgd.

Meer in het bijzonder bepalen deze statuten dat de vereniging tot doel heeft:

(...)

*Uit het bovenstaande blijkt dat de tweede verzoekende partij zich niet uitsluitend focust op het beheer van natuurgebieden, maar op de **totaliteit van het landschap, op de kwaliteit van de biodiversiteit en de beleevingswaarde die hieraan is verbonden.***

*Die doelstelling realiseert zij onder meer via de activiteiten van haar lokale afdeling. **Niet alleen beheert de tweede verzoekende partij, via haar lokale afdeling, een natuurreservaat in het gebied (stuk 9), ze organiseert er ook publieksgerichte (educatieve) natuurbeheerwerken en themawandelingen (stuk 15)**². Zij knoopt daarbij*

*o.a. aan bij de **unieke belevingswaarde** die aan het gebied is verbonden (zie ook hierna). Aldus geeft de tweede verzoekende partij ook blijk van een duurzame en effectieve werking overeenkomstig haar vooropgestelde statutaire doel.*

(...)

*Meteen maakt de tweede verzoekster concreet dat de bestreden beslissing haar reëel treft in haar doelrealisatie, die immers zeer specifiek ook is gericht op de bescherming van het landschap. Omwille van het unieke karakter van het landschap, organiseert de tweede verzoekster, via haar lokale afdeling, frequent (thema)wandelingen in het gebied waar de gebouwen en industriële biogasinstallatie zal worden gebouwd (**stuk 15**). De visuele aantasting die het gebied aldus ondergaat, ondermijnt de aantrekkingskracht van het gebied voor de wandelaars en fietsers. Ook in dit opzicht wordt de tweede verzoekster geraakt in haar doelrealisatie.*

...

2.

De verwerende partij werpt op dat de tweede verzoekende partij dient aan te tonen dat zij in de uitoefening van haar doelstelling in haar bestaansreden wordt geraakt. De verwerende partij werpt de onontvankelijkheid van het beroep op omdat de nietszeggende algemene beweringen van de aantasting van de aanwezige landschapswaarde niet zou volstaan. De verwerende partij stelt nog dat tevens het rechtmatig belang van de landbouwer in ogenschouw dient te worden genomen en niet enkel de belangen van een natuurorganisatie die klaarblijkelijk enkel een standstill nastreeft.

3.

De tussenkomende partij stelt dat nergens uit de voorgelegde stukken blijkt dat de tweede verzoekende partij een natuurreserveaat in de omgeving zou beheren en dat dit ook niet blijkt uit het kadastraal uittreksel bij de milieuvergunning. De tussenkomende partij voert aan dat het statutair doel van de tweede verzoekende partij quasi onbeperkt wordt omschreven zodat onder deze noemer elke vergunningsbeslissing kan worden aangevochten.

Bovendien zou er geen redelijke territoriale beperking worden gegeven aan het werkingsgebied van de tweede verzoekende partij. De tussenkomende partij stelt nog dat er een wanverhouding bestaat tussen de omschrijving van het statutair doel van de tweede verzoekende partij en de draagwijdte van de aangevochten beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De tweede verzoekende partij voegt een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan tijdig beslist heeft om in rechte op te treden, bij. Uit de stukken die de tweede verzoekende partij bijbrengt blijkt dat [REDACTED] eigenaar is van het gebied [REDACTED], onderdeel van het natuurreserveaat [REDACTED], dat aanleunt tegen het betrokken perceel. Dit gebied wordt beheerd door de lokale afdeling van de tweede verzoekende partij.

2.

De tweede verzoekende partij kan als een procesbekwame vereniging bij de Raad op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO op ontvankelijke wijze een beroep instellen indien zij aantoont dat (a) zij namens de groep een collectief belang nastreeft in overeenstemming met de statutaire doelstellingen van de vereniging (te onderscheiden met algemeen belang) en waarbij het collectief belang niet de optelsom is van de individuele belangen van haar leden, (b) het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt en (c) de vereniging beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten. Artikel

4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO vereist niet dat het belang van de aanvrager dient afgewogen te worden tegenover het belang van de procesbekwame vereniging.

Het maatschappelijk doel van de tweede verzoekende partij wordt in artikel 3 van de statuten als volgt omschreven:

“ ...

De duurzame instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het behoud van de in het wild voorkomende fauna en flora, het natuurbeheer, natuurbeleving, natuurstudie, beleidsbeïnvloeding, vorming en educatie rond natuur en de ruimtelijke en milieucondities die noodzakelijk zijn voor deze instandhouding, herstel en ontwikkeling van de natuur. Daarnaast wil de vereniging ook optreden voor een betere landschapsbescherming en het ecologisch en ruimtelijk inpassen van het menselijk handelen. De vereniging kadert haar werkingsdomeinen in een streven naar duurzame ontwikkeling.

De vereniging schept kansen voor leden, vrijwilligers en professionele medewerkers om deel te nemen aan het realiseren van de maatschappelijke opdracht. De vereniging is dus tegelijk een hefboom voor maatschappelijke verandering en een middel tot persoonlijke ontplooiing van de leden, actieve vrijwilligers en professionele medewerkers

...”

De Raad stelt vast dat het maatschappelijk doel van de tweede verzoekende partij te onderscheiden is van het algemeen belang en dat het beroep tegen de bestreden beslissing bijgevolg niet kan beschouwd worden als een actio popularis.

De Raad stelt vast dat de percelen gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, grenzend aan het natuurreservaat de ‘[REDACTED]’, dat tevens deel uitmaakt van het Vlaams Ecologisch Netwerk. De tweede verzoekende partij toont de landschapswaarde van de percelen voldoende aan. Uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 16 juni 2011 blijkt bovendien dat door de bestreden vergunning een significant negatief effect op het natuurgebied blijft bestaan. Uit het advies van de GECORO van 28 juni 2011 blijkt eveneens dat door de bestreden beslissing het waardevol landschap van de [REDACTED] wordt verstoord.

Tevens blijkt uit niets dat de tweede verzoekende partij alleen optreedt ter verdediging van de individuele belangen van haar leden, maar dat zij integendeel optreedt voor een collectief belang, onder meer de instandhouding van de natuur en een betere landschapsbescherming. In haar verzoekschrift toont de tweede verzoekende partij voldoende aan dat de bestreden beslissing haar collectief belang kan bedreigen of schaden. De Raad weerhoudt het voorkomen van schade aan het leefmilieu. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund. Uit de statuten van de tweede verzoekende partij en uit de door haar meegedeelde gegevens blijkt tot slot dat zij over een duurzame en effectieve werking beschikt en dat zij haar activiteiten uitoefent in de regio waar de tenuitvoerlegging van bestreden beslissing moet gesitueerd worden.

De tweede verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 4° VCRO en over de vereiste hoedanigheid.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij

Uit de hoger geciteerde uiteenzetting blijkt dat de tweede verzoekende partij over het vereiste belang beschikt om een vordering in te stellen bij de Raad. In zoverre minstens één verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang, zoals wordt bedoeld in artikel 4.8.16 §1, eerste lid,

4° VCRO, is een onderzoek van het belang en de hoedanigheid van de andere verzoekende partij niet aan de orde, voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, laatste lid VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij stelt dat uit de kopie van het verzoekschrift dat aan haar werd meegedeeld, niet valt af te leiden of de verzoekende partijen een afschrift van de bestreden beslissing aan hun verzoekschrift gehecht hebben.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen een afschrift van de bestreden beslissing aan hun verzoekschrift hebben gehecht. Bijgevolg is aan de voorwaarde van artikel 4.8.16, §3, laatste lid VCRO voldaan. De exceptie van de tussenkomende partij kan dan ook niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de tweede verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De tweede verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Zoals uitvoerig werd toegelicht in de feitenuitzetting en het belang, is de vestigingsplaats van de geplande exploitatie gelegen in en omgeven door gebieden die in alle opzichten juridisch beschermd zijn omwille van de aanwezigheid van die natuur- en landschapswaarden.

*Volgens het gewestplan Aarschot-Diest (KB van 7 november 1978) is het goed gelegen in een **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**. Dat de inplantingsplaats gelegen is in een zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap, blijkt temeer nu de nieuwe gebouwen en constructies, alsook een klein gedeelte van de nieuwe stallingen, **volgens de landschapsatlas** ligt binnen een **vlakrelict 'Holle wegen Zelf en vallei van de Begijnenbeek'**.*

*In het (ontwerp van) gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van [REDACTED] wordt de landschappelijke kwaliteit van de site ten zeerste benadrukt (**stuk 11**, pag. 46).*

*Het bedrijf grenst bovendien aan het Vlaams natuurreserveaat 'Begijnenbeekvallei', dat op het gewestplan **natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreserveaat** is. De aangrenzende percelen maken tevens deel uit van het **Vlaams Ecologisch Netwerk***

(VEN-gebied [REDACTED]). Het projectgebied ligt ook in een complex van **biologisch waardevol tot biologisch zeer waardevol gebied**, dat zich verder uitstrekt over de aanpalende vallei. Het ecologisch belang van de Begijnenbeekvallei wordt verder ook beklemtoond in het (ontwerp van) gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van [REDACTED] (stuk 11, pag. 103):

Het gebied waar de toekomstige gebouwen en de biogasinstallatie zijn gesitueerd, ligt **volgens de ecosysteemkwetsbaarheidskaart in ecosysteem kwetsbaar gebied**. Het nabijgelegen natuurgebied blijkt op **grondwaterkwetsbaarheidskaart te kwalificeren als zeer kwetsbaar**. Het gebied, meer specifiek de [REDACTED], ligt **volgens de erosiekaarten bovendien in erosiegevoelige zone**. Omwille van die kwetsbaarheid, betekent de aanwezigheid van het bedrijf en uitbreiding ervan een **(aanhoudende) druk op het aanwezige ecologische systeem** (verzuring en vermesting), die wordt omschreven als zeer kritisch.

De mogelijke aantasting van de vergunde bouwwerkzaamheden en het gebruik van die gebouwen, constructies en industriële biogasinstallatie is dan ook meervoudig.

De tweede verzoekende partij heeft niet alleen concreet te vrezen dat **het aanpalend natuurgebied dat zij mede in beheer heeft, wordt verontreinigd met instromend erosiewater of verdere verzuring en vermesting als gevolg van de aanhoudende ammoniakdepositie**. Er kan evenmin worden tegengesproken dat de **grootschalige bouwwerken hoe dan ook een verstoring van het unieke landschap zal veroorzaken**. Precies om die reden acht de bestreden beslissing de werken slechts vergunbaar mits een landschapsintegratieplan wordt opgesteld. Zoals echter aangetoond naar aanleiding van de bespreking van de middelen, kan op heden geenszins de effectiviteit van dat plan worden nagegaan, nu dat plan nog moet worden opgesteld en de uitvoeringstermijnen noch de wijze waarop dat plan moet worden opgevat vaststaat. Een en ander heeft ook tot gevolg dat de afdwingbaarheid en handhaafbaarheid van die essentiële voorwaarde helemaal niet verzekerd is.

Op zich levert dit al een ernstig nadeel op voor de tweede verzoekende partij, nu het **behoud, het beheer en de verbetering van de natuur- en landschapswaarden de kern van haar bestaan uitmaakt**, zoals blijkt uit haar statutaire doelstellingen. Dat natuur- en landschapsherstel zoniet onmogelijk, dan toch vaak heel moeizaam te herstellen, en in ieder geval een werk van zeer lange adem is, is een feit van algemene bekendheid. Precies daarom wordt op internationale en nationale fora het preventie- en verzorgingsbeginsel (prevention and precautionary principle) algemeen erkend.

Bovendien zal de aantasting van de landschaps- en natuurwaarden ook een **negatieve weerslag hebben op de belevingswaarde van het gebied**, dat nu, omwille van zijn uniciteit, vanuit oogpunt van **zachte recreatievormen** (fietsen, wandelen, natuureducatie) grote aandacht krijgt. Ook de tweede verzoekende partij investeert veel in het organiseren van themawandelingen en natuureducatie in het gebied. **Ook dit aspect raakt de doelrealisatie van de tweede verzoekende partij.**

Elk feit dat de realisatie van de statutaire doelstellingen van een vereniging verhindert of bemoeilijkt, dient als ernstig te worden beschouwd, nu het in een of ander opzicht raakt aan het **grondwettelijk recht op vrijheid van vereniging** (art. 21 Gw – art. 11 EVRM.). Er mag evenmin worden vergeten dat het inrichten van recreatieve activiteiten, zoals themawandelingen, bijdragen tot het **draagvlak voor natuur en de werking van de natuurvereniging** in kwestie, en aldus ook bijdraagt tot haar naambekendheid. Ook de aantasting van de belevingswaarde is uiteraard moeilijk te herstellen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de hinder dient voort te vloeien uit de bestreden beslissing en niet uit de voorgeschreven planologische inkleuring of uit de milieuvergunning. De verwerende partij stelt verder:

“ ...

Het feit dat er ter plaatse aan landbouw en veeteelt wordt gedaan is aldus de bedoeling; dat er aan de uitbating van een landbouw- en veeteeltbedrijf een zekere ‘hinder’ verbonden is, is eigen aan deze bedrijven.

...

Deze vzw eigent zich de bevoegdheden van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar toe en meent ter bescherming van een goede ruimtelijke ordening de uitbreiding van het landbouwbedrijf te kunnen aanvechten.

Dat de aanvraag gelegen is binnen een “erosiegevoelige zone”, of mogelijks grenst aan een natuurgebied en er rekening dient te worden gehouden met de schoonheidswaarde van het gebied en er een vlakrelict in de omgeving zou liggen is allemaal best mogelijk, doch de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede (...) ruimtelijke ordening en de plaatselijke aanleg werd juist zeer uitvoerig onderzocht en beoordeeld bij de totstandkoming van de thans toegekende stedenbouwkundige vergunning.

Zowel de voorgehouden hinder of nadelen die de vzw Natuurpunt al zou ondervinden, evenals de door de eerste verzoekende partij voorgehouden hinder, werd grondig geanalyseerd in het milieueffectenrapport alsook bij de beoordeling van de ingediende bezwaren in het kader van het gehouden openbaar onderzoek.

...

Uit de ruimtelijke situering blijkt dat het bedrijf, dat gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, wordt omringd door de volgende andere gewestplanbestemmingen:

- Bosgebied: 684m ten noordwesten;
- Bufferzone: 875m ten noordoosten;
- Gebied voor ambachtelijke bedrijven en gebied voor KMO's op 824m ten noordoosten;
- Natuurgebied: 219,5m ten noordoosten en 328 ten zuidwesten;
- Natuurreservaat: ertegen ten westen en zuidwesten;
- woongebied met landelijk karakter: 717m ten noordoosten en 700m ten noordwesten;
- Woonuitbreidingsgebied: 275,5m ten noordoosten;
- Reservatiedienstbaarheidsgebied-autosnelweg: 72m ten noordoosten.

Hierbij wordt tevens bevestigd dat het meest nabij gelegen woongebied dit is van Bekkevoort op ongeveer 1.390m ten zuidwesten van het bedrijf.

Het betreft aldus niet de nieuwe inplanting van een bedrijf doch wel de uitbreiding van een reeds 40 jaar aanwezig landbouwbedrijf op een locatie die hiertoe planologisch klaarblijkelijk zeer goed gelegen is.

Hierbij wordt dus zeer uitvoerig de impact van de uitbreiding op de ruime omgeving onderzocht.

In het milieueffectenrapport worden hierbij de volgende disciplines onderzocht: lucht, water, bodem, geluid, mens, fauna & flora en landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie.

...

Ook de impact op de fauna en flora – klaarblijkelijk tevens een bezorgdheid van de vzw Natuurpunt – wordt in het milieueffectenrapport grondig onderzocht en wordt tot de conclusie gekomen dat

“Direct ecotoopverlies ten gevolge van de nieuwe infrastructuur als verwaarloosbaar (werd) ingeschat, aangezien de nieuwe infrastructuur op biologisch minder waardevol cultuurgrasland gebouwd worden (geen of verwaarloosbaar effect). Verdroging ten gevolge van de grondwaterwinning op het bedrijf treft op in een straal van 16m. binnen deze straal is geen verdrogingskwetsbare vegetatie gelegen.

Ook effecten ten gevolge van rustverstoring werden als verwaarloosbaar ingeschat. Inzake barrièreffect wordt er uitgegaan van geen of verwaarloosbaar tot gering negatief effect (dit laatste voor de Das en Hazalworm). De landschappelijke inkleding van de vergisters (half verzonken in de grond + beplanting op de bermen) mildert dit effect.”

Tot slot wordt ook het effect op het landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie onderzocht; hierbij wordt vastgesteld dat de relevantie structuur- en of relatiewijzigingen niet van toepassing zijn (geen of verwaarloosbaar effect) en dat het bedrijf geen invloed heeft inzake verlies van landschappelijk of bouwkundig erfgoed. Ook inzake landschapsperceptie wordt uitgegaan van geen of verwaarloosbaar effect; immers, het bedrijf vormt een verzorgd uitziend onderdeel van het agrarisch landschap; in het mer wordt dan ook geconcludeerd dat de bestaande en voorziene groenelementen als voldoende worden geacht.

Te deze dient te worden vastgesteld dat in de mate de voorgehouden nadelen al dan niet dienen beoordeeld te worden in het kader van de milieuvergunning, dan wel voortvloeien uit de planologische bestemming van agrarisch gebied, de voorgehouden nadelen niet kunnen overtuigen en geenszins het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen leveren.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

42. Ten tweede dient vastgesteld dat verzoekers tot staving van het beweerde MTHEN quasi geen enkel nuttig bewijsstuk bijbrengen. Het dossier van verzoekers bevat geen foto's die de impact op het natuurgebied of op de beweerde woning van eerste verzoekster aannemelijk zou kunnen maken.

Het nadeel is dus gesteund op loutere beweringen, en blijkbaar verwachten verzoekers dan dat de Raad zal overgaan tot schorsing zonder dat bewijsstukken van het zagezegd nadeel voorliggen.

Dergelijke loutere beweringen die niet gestaafd worden door concrete stukken, kunnen onmogelijk volstaan om voor Uw Raad in het kader van het administratief kort geding de schorsing van een stedenbouwkundige vergunning te vorderen. Er mag immers op gewezen worden welke immense belangen er in hoofde van verzoeker tot tussenkomst op het spel staan, en het kan dan ook niet aanvaard worden dat verzoekers eenvoudig nalaten eender welk bewijsmaterieel bij te brengen ter ondersteuning van hun beweerd MTHEN.

43. Verder doen verzoekers niet de moeite om de milderende maatregelen die in het MER werden vastgelegd, te betrekken in de argumentatie omtrent het MTHEN. Nochtans dient evident rekening gehouden te worden met de effecten van deze milderende maatregelen. Zo worden bv. maatregelen opgelegd om de geur- en ammoniakemissies te beperken (combiwassers) en om de inpasbaarheid in het landschap te waarborgen (compacte opbouw van de site, gebruik van natuurlijke materialen, aanleg van groen, ...).

Verzoekers leveren geen concrete kritiek op deze maatregelen. Zij lichten niet toe in welke zin deze maatregelen een invloed hebben op hun beweerd nadeel.

In soortgelijke omstandigheden heeft de Raad van State terecht geoordeeld dat dit onderzoek niet door de Rechter in de plaats van de verzoeker moet gedaan worden (zie bv. R.v.St. ■■■■ nr. 216.625 van 1 december 2011 en R.v.St. ■■■■, nr. 213.763 van 9 juni 2011).

44. Ten derde dient eveneens vastgesteld dat de door verzoekers ingeroepen hinderaspecten voor het overgrote deel vreemd zijn aan de stedenbouwkundige vergunning, en eigenlijk voortvloeien uit de milieuvergunning.

Er moet door de verzoeker immers concreet aangetoond worden dat het besluit waarvan men de schorsing vordert aan de oorsprong zal liggen van het uiteengezette, te verwachten nadeel (...). Zo niet is de schorsing doelloos, of dient minstens vastgesteld dat de betrokkene heeft nagelaten tijdig de nodige initiatieven te nemen om het gevreesde nadeel af te wenden, nl. door te gelegener tijd de geijkte procedures in te stellen.

In het kader van het schorsingscontentieux zal m.b.t. vergunningen voor een (milieuvergunningsplichtige) hinderlijke inrichting dus concreet een onderscheid moeten worden gemaakt tussen enerzijds nadelen die voortvloeien uit de uitvoering van een stedenbouwkundige vergunning, en anderzijds nadelen die samenhangen met de exploitatie. Nadelen verband houdend met de exploitatie zijn vreemd aan de stedenbouwkundige vergunning als toelating om een bepaalde constructie op te trekken.

Tevens zal in bepaalde gevallen overigens rekening moeten gehouden worden met een reeds lang bestaande gewestplanbestemming, nl. in de gevallen waar het nadeel reeds besloten lijkt te liggen in de vroeger vastgestelde gewestplanbestemming (ibidem, 435).

Hinder die samenhangt met de exploitatie van een veeteeltbedrijf dient dus beoordeeld te worden als uitloper van de milieuvergunning die voor dit bedrijf (klasse 1 hinderlijke inrichting ingedeeld volgens de VlareM) wordt afgeleverd. Het is immers in die vergunning dat de milieuhygiënische beoordeling dient te gebeuren en dat de milieukundige bezwaren dienen te worden behandeld (zie ook verder bij de weerlegging van de middelen over de gescheiden beoordeling van bouw- en milieuvergunning).

Thans vorderen verzoekers de schorsing van een stedenbouwkundige vergunning, en komt het er dus op aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van deze stedenbouwkundige vergunning op zichzelf een moeilijk te herstellen stedenbouwkundig) nadeel zal veroorzaken (quod non).

Verzoekers doen geen enkele moeite om in het verzoekschrift concreet aan te duiden welk nadeel zagezegd voortvloeit uit de bouwvergunning.

Zij baseren zich immers inz. op exploitatiehinder die evenwel niets te maken heeft met de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning (maar die een uitloper is van het gewestplan en de exploitatievergunning).

Zogenaamde hinder die samenhangt met de exploitatie van het bedrijf, zoals geuren stofhinder en beweerd hinder voortkomend uit de vrachtwagentransporten, is volledig vreemd aan de bouwvergunning, en kan door Uw Raad dus niet in aanmerking genomen worden bij de beoordeling van de "ernst" van het ingeroepen nadeel. Het zal finaal aan de Raad van State zijn om daarover te oordelen, mocht een vordering tot schorsing tegen de definitieve milieuvergunning ingesteld worden

Het bedrijf beschikt overigens nog over een lopende milieuvergunning tot 2024, zodat een schorsing van de vergunningen voor de uitbreiding geenszins tot gevolg zou kunnen hebben dat de activiteiten dienen te worden stopgezet. De exploitatie kan immers onverminderd verdergezet worden op grond van de lopende milieuvergunning, en dit normaliter met grotere milieuhinder dan thans het geval is (gezien de milderende maatregelen die aan het bedrijf worden opgelegd, en die leiden tot een vermindering van geur- en ammoniakemissies, etc...). De gevorderde schorsing heeft dus geen nuttig effect, en zou zelfs verhinderen dat bepaalde hinderbeperkende maatregelen worden uitgevoerd. De verzoekers kunnen in die omstandigheden geen schorsing vorderen (zie bv. R.v.St. ■■■■■, nr. 182.112).

Bovendien zijn verzoekers slecht geplaatst om grieven te formuleren omtrent zogenaamde exploitatiehinder, aangezien zij hebben nagelaten om beroep in te stellen tegen de door de Deputatie op 6 oktober 2011 verleende milieuvergunning. Het is in die omstandigheden weinig geloofwaardig dat verzoekers zagezegd een ernstig nadeel zouden leiden, wanneer het zelfs niet nodig gevonden wordt om administratief beroep in te stellen.

45. Ten vierde dient bij de beoordeling van het ingeroepen MTHEN eveneens rekening gehouden te worden met de bestemmingen die de betrokken gronden volgens het gewestplan hebben en de invulling die de omliggende gebieden en de betrokken gronden sedert de vaststelling van het gewestplan gekregen hebben.

Het bedrijf van verzoeker tot tussenkomst is gelegen in een landbouwgebied; veeteelt maakt deel uit van de basisbestemmingen binnen dit gebied. In het verleden werden voor het bedrijf reeds talloze vergunningen afgeleverd. Er zijn verschillende andere bedrijven actief in de onmiddellijke omgeving, o.a. een bedrijf zuidwaarts vlak naast de Begijnenbeekvallei en een bedrijf noordwaarts vlak naast de beweerde woning van eerste verzoekster.

Ook de beweerde woning van tweede verzoekster is (zonevreemd) gelegen in landbouwgebied, naast het landbouwbedrijf [REDACTED] (misschien gaat het zelfs om de exploitantenwoning bij dit bedrijf).

De [REDACTED] is weliswaar ingekleurd als groene bestemming op het gewestplan, maar langsheen de vallei strekt zich het landbouwgebied uit, en de vallei wordt overigens bruut onderbroken door de autosnelweg [REDACTED].

In de omgeving van het bedrijf van verzoeker tot tussenkomst zijn meerdere andere intensieve veeteeltbedrijven gelegen (zie figuur 6.1 MER) en eveneens de autosnelweg met een op- en afrittencomplex, onmiddellijk aanpalend. Het gaat dus niet om het bucolisch landschap dat verzoekers voorspiegelen (zonder fotomateriaal voor te leggen).

De bestreden vergunningsbeslissing is niet meer dan de bevestiging van een jarenlang vergunningenbeleid, gesteund op deze door het gewestplan vastgelegde bestemmingen. Het gaat immers om de verderzetting van een bestaand veeteeltbedrijf in een landbouwgebied. Op geen enkel ogenblik is er in het verleden verzet geweest tegen de vergunningen die aan het bedrijf werden afgeleverd, en evenmin tegen het gewestplan dat ter plaatse een landbouwgebied voorzag.

In eerdere rechtspraak omtrent het MTHEN heeft de Raad van State reeds terecht aangenomen dat rekening moet gehouden worden met de bestemming van de terreinen volgens het gewestplan om na te gaan of de beweerde nadelen eigenlijk niet reeds besloten lagen in de bestemming volgens het gewestplan, waartegen de verzoekers zich per hypothese nooit verzet hebben of die zij zelfs aanvaard hebben door zich naast of in het betrokken bestemmingsgebied te vestigen na de vaststelling van het gewestplan.

Zo werd reeds herhaaldelijk bevestigd dat van bewoners van huizen gelegen in of naast het agrarisch gebied een grotere tolerantiegraad mag verwacht worden ten aanzien van de normale ongemakken die voortvloeien uit deze agrarische activiteit (...).

Deze bewoners van het agrarisch gebied hebben er zelf voor gekozen om zich te vestigen op een locatie waarin landbouwbedrijven voorkomen; ook bedrijven voor intensieve veeteelt horen thuis in landbouwgebied.

In eerste instantie dient de ernst van het nadeel dus te worden gerelativeerd gezien deze vroegere houding van verzoekers. Zij hebben er zelf voor gekozen zich te vestigen of activiteit te ontplooiën naast een agrarisch gebied, aangeduid op het gewestplan, en mogen zodoende geacht worden de normale ongemakken voortvloeiend uit dergelijke exploitatie te hebben aanvaard. Bebouwing met stallen en silo's voor agrarisch gebruik behoort tot de normale uitrusting van dergelijk gebied, temeer wanneer het gaat om een compacte uitbreiding van een reeds lang bestaand bedrijf.

Indien de gronden ongerept dienden te blijven (ex impossibile), dan was een andere gewestplanbestemming of een klassering als landschap noodzakelijk.

Minstens dient vastgesteld dat verzoekers, gelet op deze vroegere houding, thans slechts geplaatst zijn om voor Uw Raad de schorsing van het bestreden besluit te vorderen. Verzoekers hebben zelf bijgedragen aan het zagezegd nadeel door zich ter plaatse te komen vestigen, en hebben overigens ook geen beroep ingesteld bij Uw Raad tegen vroegere vergunningen (...).

46. Onder herneming van het hierboven geformuleerde voorbehoud dat bepaalde zgn. hinderaspecten in wezen totaal vreemd zijn aan de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning, dient vastgesteld dat verzoekers ook feitelijk geen MTHEN kunnen ondergaan ingevolge het bestreden besluit.

47. In de mate tweede verzoekster als VZW zich beroept op een MTHEN, dient vastgesteld dat een rechtspersoon om evidente redenen geen persoonlijke nadelen kan ondervinden wegens de tenuitvoerlegging van een milieuvergunning (R.v.St. ■■■■, nr. 163.205 van 5 oktober 2006; R.v.St., nr. 163.897, 20 oktober 2006, ■■■■ en R.v.St., nr. 203.211, 22 april 2010, ■■■■). Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing minstens in hoofde van eerste verzoekster te verwerpen.

Bovendien maakt tweede verzoekster geenszins aannemelijk dat zij op een ernstige wijze geschaad zou worden in haar statutaire doelstellingen, gelet op de zeer algemene termen van haar statutaire doelomschrijving en gelet op haar zeer ruime territoriale werkingskring. Verzoekende partij zou als rechtspersoon moeten aantonen dat zij ernstig geraakt zou worden in haar statutaire doelstelling en dat zij haar bestaansreden zou verliezen ingeval de milieuvergunning ten uitvoer wordt gelegd. Dit wordt door de Raad van State slechts zelden aanvaard (...).

Indien al aangenomen wordt dat tweede verzoekster op ontvankelijke wijze beroep zou kunnen instellen bij Uw Raad (quod non), dient alleszins vastgesteld dat zij geenszins ernstig of onherstelbaar geschaad zou kunnen worden door het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning die een zeer beperkte en gemilde uitbreiding van een bestaand varkensbedrijf toelaat (cf. infra).

Tweede verzoekster maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat er een ernstige impact zou kunnen zijn op haar statutaire doelstellingen.

48. Ten gronde dient vastgesteld dat de bestreden SV geen MTHEN veroorzaakt ten aanzien van het naastgelegen valleigebied, en evenmin ten aanzien van tweede verzoekster die op ruime afstand van de bouwsite (overzijde E314) woonachtig is.

Er werd reeds op gewezen dat de omgeving waarin het bedrijf geëxploiteerd wordt, geenszins het idyllische karakter heeft die verzoekers er (zonder concreet bewijsmateriaal) aan willen geven. De terreinen waarop de uitbreiding plaatsvindt betreffen eenvoudig grasland zonder bijzondere ecologische waarde. Deze terreinen maken heden al deel uit van een varkensteelt die reeds meerdere decennia vergund is, en die - ook zonder de bestreden SV - mag verdergezet worden tot 2024.

Vlak naast het bedrijf, aanpalend aan het natuurgebied en tussen het bedrijf en de woning van tweede verzoekster, is de autosnelweg ■■■■ met op- en afrittencomplex gelegen. Uit het MER blijkt dat het omgevingsgeluid van de autosnelweg alle andere geluid van inrichtingen uit de buurt overstemt.

De site is verder gelegen in een landbouwgebied volgens het gewestplan, waarin meerdere andere bedrijven gesitueerd zijn. Naast de woning van eerste verzoekster is een landbouwbedrijf gelegen, en naast het valleigebied (net ten zuiden van het bedrijf van verzoeker tot tussenkomst) is eveneens een landbouwbedrijf gelegen. Uit de geurstudie bij het MER blijkt dat eerste verzoekster enkel geurhinder ondervindt van het landbouwbedrijf op het adres [REDACTED].

In de omgeving bevinden zich geen beschermde landschappen of gezichten.

De zogenaamd bijkomende hinder die samenhangt met een compacte uitbreiding van een bestaand, vergund en reeds decennia in exploitatie zijnd landbouwbedrijf, gelegen in een bestemmingsgebied bestemd voor de landbouw, kan onmogelijk als een ernstig nadeel beschouwd worden. Het landschap wordt immers niet bijkomend aangesneden, want de uitbreiding vindt plaats op de site van het bedrijf.

Aan het verlenen van de vergunning is bovendien een omstandig onderzoek voorafgegaan in de vorm van het MER "Hervergunning, uitbreiding en wijziging veeteeltbedrijf en biogasinstallatie Van Dooren in Bekkevoort", waarin alle mogelijke milieueffecten voortvloeiend uit de exploitatie werden onderzocht.

Op grond van de resultaten van het MER werd een lijst milderende maatregelen en bijkomende maatregelen opgenomen in de aanvraagdossiers (hoger werd er reeds op gewezen dat verzoekers niet de moeite doen om deze maatregelen en het onderzoek uit het MER te betrekken in hun uiteenzetting van het zogezegd nadeel; de Raad van State wijst in die omstandigheden het nadeel zonder meer af aangezien het niet aan de Rechter is om zelf te onderzoeken welke impact deze maatregelen hebben op de beweerde hinder).

Vervolgens heeft verzoeker tot tussenkomst een milieuvergunningsaanvraag ingediend, en in de door de Deputatie afgeleverde milieuvergunning worden bij wijze van vergunningsvoorwaarden bijkomende hinderbeperkende maatregelen opgenomen.

Wanneer wordt nagegaan of de tenuitvoerlegging van de vergunning aanleiding zou kunnen geven tot een zgn. MTHEN, dient uiteraard rekening gehouden te worden met deze maatregelen en vergunningsvoorwaarden (...).

Verzoekers gaan evenwel volledig voorbij aan deze milderende maatregelen en aan de feitelijke toestand van het terrein.

Zo wordt beweerd dat er een toename zou zijn in geur- en ammoniakemissies (hetgeen zogezegd zelfs zou blijken uit het MER), maar deze emissies verminderen net dankzij de combiwassers die in de aanvraag zijn voorzien. Bovendien wordt in de milieuvergunning als voorwaarde opgelegd dat ook de resterende stallen ammoniakemissiearm dienen te worden uitgerust. De toestand qua emissies zal na uitbreiding dus verbeteren, en niet verslechteren.

Verzoeker tot tussenkomst verwijst in dit verband overigens naar het recente advies van de GMVC waarin het ongunstig advies van Natuur en Bos in dit verband wordt weerlegd (stuk II.11).

Qua transporten van- en naar het bedrijf zal inderdaad een intensifiëring optreden, maar ook op dat vlak worden maatregelen opgelegd om de transporten tijdens werkdagen en buiten de piekuren te laten verlopen. Alleszins blijkt dat het hoogstens gaat om 3 transporten per werkdag, en deze transporten vinden plaats op wegen in

landbouwgebied, bestemd om verkeer naar landbouwinrichtingen op te vangen. Uit het MER blijkt dat er geen reëel mobiliteitsprobleem bestaat.

Verzoekers betwisten in het verzoekschrift niet dat het veeteeltbedrijf en de biogasinstallatie principieel thuishoren in agrarisch gebied, maar spreken over een verstoring van het landschap (dat natuurlijk reeds aangetast is door de autosnelweg en de andere landbouwbedrijven).

Op het vlak van de inkleding van het bedrijf, worden echter maatregelen genomen om het landschapsschoon te beschermen, derwijze de toestand in wezen wordt verbeterd. De nieuwe en verbouwde stallen worden aanpalend aan de bestaande gebouwen ingeplant, er worden natuurlijke materialen gebruikt voor de loodsen en de biogasinstallatie wordt zoveel mogelijk ingewerkt in de grond. Ten slotte wordt conform hetgeen voorzien was in het MER een landschapsstudie opgelegd. Er dient volgens de beide vergunningen een landschapsplan opgemaakt te worden, waarbij rondom de inrichting streekeigen beplanting wordt voorzien zodat dat de gebouwen opgaan in het landschap; "Een combinatie van verschillende soorten is belangrijk om een natuurlijke en waardevolle begroeiing te laten ontwikkelen".

Verzoekers maken dan ook geenszins aannemelijk dat de bestreden vergunning, die naast een uitbreiding vooral ook een modernisering van het bedrijf van verzoeker tot tussenkomst dient mogelijk te maken, hen op een ernstige wijze zou benadelen.

49. Verder maken verzoekers niet aannemelijk dat het zgn. nadeel moeilijk te herstellen zou zijn.

Het is een blote bewering dat het beweerd nadeel niet meer herstelbaar zou zijn na oprichting van de gebouwen. Verzoekers kunnen in voorkomend geval een herstellvordering inleiden voor de bevoegde rechter, en zo alsnog herstel bekomen (zie bv. het arrest S/201 1 /0078 van 13 juli 2011 van Uw Raad, waarbij in die zin werd geoordeeld).

*50. De vordering tot schorsing dient te worden afgewezen wegens gebrek aan MTHEN.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Hoewel ermee verbonden kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 4° VCRO bedoelde “collectieve belangen” van de groep namens wie de verzoekende partij optreedt en waarvan de bedreiging of de schending door de bestreden beslissing de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, voert de tweede verzoekende partij de verstoring van het unieke landschap door de grootschalige bouwwerken aan.

De Raad stelt vooreerst vast dat het geplande project gesitueerd is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Hoewel deze kwalificatie zone-eigen activiteiten, zoals de activiteiten van de tussenkomende partij, niet uitsluit, zal bij de beoordeling van de ernst van het ingeroepen nadeel rekening moeten worden gehouden met de omstandigheid dat in dergelijke gebieden de schoonheidswaarde van het landschap een nadrukkelijke bescherming geniet. Het feit dat het bestreden project wordt ingeplant in een zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap wordt eveneens erkend in de bestreden beslissing.

De Raad is in het licht van het voorgaande van oordeel dat op grond van het administratief dossier en de door de tweede verzoekende partij bijgebrachte foto's (met aanduiding van de inplanting van de gevraagde uitbreiding) en luchtfoto's, vastgesteld moet worden dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een betekenisvolle negatieve visuele impact heeft op het onmiskenbaar waardevolle landschap dat aldus in belangrijke mate wordt aangetast en dat de tweede verzoekende partij dit voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

De statutaire doelstellingen van de tweede verzoekende partij, in het bijzonder het collectief belang dat zij nastreeft, worden op ernstige wijze geschaad en bedreigd. De Raad wijst hierbij in het bijzonder op de omvang van de nieuw aangevraagde gebouwen die een uitbreiding zullen vormen van het bestaand landbouwbedrijf en de inplanting ervan in het kwetsbaar, waardevol, landschap.

De Raad is dan ook van oordeel dat het ingeroepen nadeel de voor de schorsing vereiste ernst vertoont. De omstandigheid dat wordt voorzien in een landschapsplan, doet geen afbreuk aan de ernst van dit nadeel. De verplichting tot het opstellen van een landschapsplan, dat bovendien nog moet opgesteld worden door de aanvrager, gelet op de concrete gegevens van het dossier, versterkt integendeel de vaststelling dat de beoogde uitbreiding van het landbouwbedrijf geenszins een beperkte, doch wel een aanzienlijke impact zal hebben op de omgeving.

3.

De Raad is tot slot van oordeel dat, zoals de tweede verzoekende partij terecht aanvoert, in redelijkheid niet kan worden betwist dat het door de Raad ernstig bevonden nadeel, gegeven de aard en de omvang van het vergunde project, evenzeer moeilijk te herstellen is.

Hoewel niet onmogelijk, is het voor een particuliere vereniging zonder winstoogmerk, zoals de tweede verzoekende partij, immers steeds dermate moeilijk om na de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, zelfs wanneer deze slechts gedeeltelijk zou zijn uitgevoerd, enig dienstig herstel te bekomen.

De Raad is dan ook van oordeel dat de tweede verzoekende partij voldoende concreet heeft aangetoond dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig nadeel zal ondervinden door de aantasting van het natuurreservaat en het landschap.

4.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van het gewestplan Aarschot-Diest, artikel 2, §1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna Coördinatie-decreet), de artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna Inrichtingsbesluit), artikel 4.2.19, §1, tweede lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen (hierna Formele Motiveringswet), alsmede de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij ontwikkelen hun middel als volgt:

“ ...

Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient echter in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen (artikel 15).

Meer specifiek voor wat betreft mestverwerkingsinstallaties (dergelijke installatie maakt ook onderdeel uit van de aanvraag) bepaalt Omzendbrief RO/2006/01 ‘afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting’ dat in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden bijzondere aandacht moet worden besteed aan de landschappelijke inkleding en homogeniteit van de omgeving.

(...)

Het al dan niet voldoen aan het dubbele criterium (planologisch en esthetisch) moet overigens uitdrukkelijk gemotiveerd worden in de vergunningsbeslissing, wat overigens volgt uit de artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet.

Uit die formeel uitgedrukte motieven moet ook blijken dat de overheid zorgvuldig te werk is gegaan, wat impliceert dat alle relevante feiten voor de beoordeling van dit dubbel criterium (juist) in kaart zijn gebracht. Hoewel de vergunningverlenende overheid bij het beoordelen van het esthetisch criterium een bepaalde beoordelingsmarge behoudt, is die marge alvast begrensd door het redelijkheidsbeginsel.

(...)

Die werken zullen allemaal plaatsvinden binnen het waardevol landschap, en meer specifiek de [REDACTED], die algemeen wordt erkend omwille van zijn unieke erfgoedwaarde en de eraan verbonden belevingswaarde.

Om die reden hebben zowat alle overheden de aanvraag negatief beoordeeld. Niet alleen naar aanleiding van een eerdere bouw aanvraag werd om die reden de vergunning geweigerd door de minister (**stuk 10**), ook binnen de huidige aanvraag zijn het advies van de PSA, het ANB en de GECORO Bekkevoort unaniem negatief (**stukken 3, 7, 8**). Ook in de parallelle milieuvergunningsprocedure komt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar tot die bevinding (**stuk 20**).

(...)

De bestreden beslissing acht de vergunbaarheid van het project nochtans geen probleem, dit onder een routineuze verwijzing naar wat in het MER werd gesteld en met oplegging van een stedenbouwkundige voorwaarde, namelijk het opmaken van een landschapsplan.

Het laat zich dan ook gemakkelijk begrijpen dat **geen enkel weldenkende overheid**, gebruik makend van de appreciatiemarge die haar toekomt bij de beoordeling van het esthetisch criterium, in de hoger omschreven feitenconstellatie **in redelijkheid** tot besluit zou gekomen zijn dat de aanvraag de toets aan het esthetisch criterium doorstaat. Een en ander blijkt overigens uit de omstandigheid dat geen andere (adviserende en vergunnende) overheid tot een gelijkaardig besluit is gekomen, integendeel.

(...)

Toelichting bij het tweede onderdeel

Zoals reeds aangegeven in het eerste onderdeel van het eerste middel acht de deputatie het ter vrijwaring van het landschap voldoende dat een landschapsintegratieplan als voorwaarde wordt opgelegd.

Volgens artikel 4.2.19., §1 VCRO moeten dergelijke voorwaarden precies zijn. Het rechtszekerheidsbeginsel voert overigens tot een vergelijkbare conclusie.

(...)

In casu kan niet worden betwist dat de opgenomen voorwaarde uitblinkt in vaagheid: niet alleen is de uitvoeringstermijn onbepaald gebleven, bovendien wordt de concrete invulling van het landschapsplan volledig overgelaten aan de aanvrager.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De voorziene activiteit hoort thuis op de aangeduide zone; vanuit landbouwkundig oogpunt is er volgens het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling Vlaams-Brabant, gelet op de aard en de ligging, geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.

Welnu, de deputatie is bij de toekenning van de vergunning uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en heeft deze ook correct beoordeeld en is op grond ervan in redelijkheid tot het besluit kunnen komen dat de aanvraag overeenkomstig de bij de aanvraag gevoegde plannen verenigbaar is met de planologische voorschriften van het gewestplan, i.c. landschappelijk waardevol agrarisch gebied en met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening.

(...)

Dit landschapsplan dient inderdaad de landschappelijke integratie te waarborgen, doch dit betekent niet dat de aanvraag per definitie de schoonheidswaarde van het landschap zou schenden, zoals verzoekers voorhouden.

(...)

Hierbij wordt in het MER vastgesteld dat het bedrijf, zowel in de huidige als in de toekomsite situatie, beschikt over een geordende inplanting; door de ligging van de weilanden, de Hermansheuvel en de aanwezige bomenrijen worde de bedrijfsgebouwen geïntegreerd in het landschap; er wordt dan ook in het MER uitgegaan van geen of een verwaarloosbaar effect.

De nieuwe stallen worden opgetrokken aansluitend aan de bestaande bebouwing en worden gebouwd in dezelfde bouwmaterialen als de huidige stallen. De gebouwen die in zijn geheel de biogasinstallatie vormen zullen opgetrokken worden in materialen in natuurlijke kleuren. Rondom de biogasinstallatie voorziet de aanvrager een grondwal die beplant zal worden en ook de vergistingstanks worden 'gecamoufléerd' om de integratie in het landschap te realiseren.

(...)

Verzoekers gaan in dit dossier voorbij aan het feit dat de voorliggende aanvraag een uitbreiding inhoudt van een bestaand landbouwbedrijf en geen nieuwe inplanting betreft.

(...)

De groenaanplantingen dienen dus niet om alsnog een integratie van de nieuw op te richten constructies te bewerkstelligen met het landschappelijk waardevol karakter van het landbouwgebied, zoals de verzoekende partij het verkeerdelijk willen voorstellen.

(...)

In het bestreden besluit wordt dan ook terecht gesteld dat de aanvrager een landschapsplan dient op te maken, dat al vervat is als voorwaarde verbonden aan de milieuvergunning in artikel 462.24.3 van het besluit van de deputatie van 06 oktober 2011 waarmee de deputatie in ging op de raadgevingen in het MER;

...

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

52. Het middel is niet ernstig.

Verwerende partij heeft wel degelijk op een omstandige wijze stilgestaan bij de inplanting van het bedrijf in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar deze bestemming, en herneemt vervolgens de beoordeling die de MER-deskundigen maakten omtrent de zogenaamde impact van de uitbreiding op het landschap (zie de omstandige analyse op pp. 127-134 van het MER).

Het bestuur was dus redelijkerwijze van oordeel dat de gevraagde vergunning mits naleving van de plannen en mits naleving van een landschapsplan kon worden afgeleverd.

Hoe dan ook komen verzoekers er niet toe aan te tonen dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

De ongereptheid van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied dient alleszins gerelativeerd te worden, aangezien dit gebied doorkruist wordt door een autosnelweg met op- en afrittencomplex (net ten noorden van de site) en gezien de aanwezigheid van talrijke andere bedrijven voor intensieve veeteelt. Tevens mocht het bestuur rekening houden met de aanwezigheid van de bestaande constructies van het bedrijf, die reeds dateren van vóór de vaststelling van het gewestplan.

Het enkele gegeven dat het bestuur een vergunningsvoorwaarde oplegt die de exploitant ertoe verplicht een landschapsplan op te stellen, kan evident niet leiden tot de conclusie dat de inrichting niet verenigbaar zou zijn met de omgeving. De rechtspraak waarnaar men verwijst heeft betrekking op situaties waar het bestuur een groenscherm als een soort lapmiddel had gebruikt, zonder echt stil te staan bij de impact op het landschap. Dit is hier niet het geval, gelet op de omstandige motivering van verwerende partij (overigens zowel in de milieuvergunning als in de stedenbouwkundige vergunning). Ook de GMVC heeft inmiddels overigens geoordeeld dat de aanvraag verenigbaar is met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en met de goede RO (zie het advies van 17 januari 2012, stuk II.1.1).

Evenmin is het relevant dat de gebouwen zgn. een grote omvang of een groot volume zouden hebben. Het betreft immers gebouwen bij een landbouwbedrijf die principieel thuishoren in een agrarisch gebied, met dien verstande dat moet nagegaan worden of de uitbreiding van het reeds lang bestaand bedrijf geen hypotheek legt op het landschap. Redelijkerwijze kon het bestuur oordelen dat dit laatste niet het geval is, mede gelet op de vergunningsvoorwaarden.

Het is verder onjuist dat "nagenoeg alle" adviesinstanties van oordeel zouden geweest zijn dat de uitbreiding onverenigbaar zou zijn met de omgeving en met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Verzoekers nemen hun wensen voor werkelijkheid. In realiteit zijn nagenoeg alle adviezen over de aanvragen gunstig, en ook de GMVC heeft zopas unaniem gunstig advies uitgebracht. In dit advies wordt eveneens ingegaan op de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

Het verslag van de PSA was op dit punt ongunstig, maar de Deputatie heeft de beoordeling uit dit verslag gemotiveerd weerlegd. Het gaat hier evident niet om een bindend advies; de Deputatie kon dus perfect het advies naast zich neerleggen om in haar beslissing aansluiting te zoeken bij het MER (zie ook de weerlegging van het tweede middel).

53. De argumentatie die verzoekers inroepen in het kader van het tweede onderdeel van hun eerste middel is eveneens ongegrond. De voorwaarde van het landschapsplan die

door de Deputatie wordt opgelegd in de bestreden beslissing is zeer duidelijk, en geenszins vaag. De beslissing verwijst duidelijk naar de gedetailleerde voorwaarde die reeds werd opgelegd in de milieuvergunning van 6 oktober 2012 (art. 4 §2.4 van de vergunningsvoorwaarden). Aldaar wordt uitdrukkelijk uitleg gegeven aan de voorwaarde die aan verzoeker tot tussenkomst wordt opgelegd (overigens onder verwijzing naar het MER dat mee ter inzage lag in het openbaar onderzoek naar de bouwvergunningsaanvraag):

(...)

Bovendien wordt ten onrechte gesteld dat de uitvoerbaarheid van de voorwaarde gehypotheciseerd is bij gebrek aan uitvoeringstermijn. Vermits de voorwaarde wordt opgenomen in de vergunning, is het evident dat deze voorwaarde terzelfdertijd met de uitvoering van de bouwwerken dient gerealiseerd te worden. Het uitvoeren van werken in strijd met de vergunningsvoorwaarden maakt immers een stedenbouwmisdrijf uit. De verplichting tot uitvoering vloeit derhalve voort uit de wet.

54. Het eerste middel is niet ernstig en ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Voor de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden de bestemmingsvoorschriften neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna het Inrichtingsbesluit).

Art. 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“ ...

De landschappelijk waardevol agrarische gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen.

...”

De Raad is van oordeel dat uit de samenlezing van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst: 1) een planologisch, hetwelk veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch, hetwelk inhoudt dat de bedoelde werken in overeenstemming moeten kunnen worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

2.

Met betrekking tot het esthetisch criterium dient de bestreden beslissing bijgevolg de motieven aan te duiden op grond waarvan geoordeeld wordt waarom de aanvraag al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang brengt en een formele motivering betreffende de verenigbaarheid van de constructies met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Deze motieven moeten in feite juist en in rechte pertinent zijn. Ze moeten duidelijk vermeld worden in de bestreden beslissing zelf en moeten op

een duidelijke en afdoende wijze weergeven waarom de bevoegde overheid tot die beslissing is gekomen.

Het bestreden besluit is, wat betreft het esthetisch criterium, als volgt gemotiveerd:

“ ...

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de inplantingsplaats gelegen is in een zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap en het goed gelegen is een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De nieuwe gebouwen en constructies, alsook een klein gedeelte van de nieuwe stallingen liggen ook binnen een vlakrelict 'Holle wegen Zelk en vallei van de Begijnenbeek' volgens de landschapsatlas.

In het MER wordt geargumenteed dat het reliëf van het landschap zonder al te ingrijpende veranderingen wordt gevolgd en dat er compact gebouwd wordt aansluitend op de bestaande gebouwen. Zo wordt besloten dat er geen geomorfologische eenheden worden gewijzigd, geen landschapsecologische verstoring plaatsvindt, geen versnippering en dat de wijziging van de bestaande landschappelijke structuren verwaarloosbaar is. Ook voor de erfgoedwaarde van het landschap wordt van geen of van een verwaarloosbaar effect uitgegaan. Verder wordt het materiaalgebruik overeenkomstig de bestaande gehouwen, en het feit dat ze verscholen gaan achter de bestaande gebouwen, in rekening gebracht. De gebouwen volgen ook nog de hoogtelijnen, de beplanting is aangepast, de kleuren zijn bescheiden en verkleinend (donker). In het MER wordt enkel geadviseerd om niet, zoals voorzien in de vorige aanvraag met een dicht groenscherm te werken dat een soort van 'groene muur' zou creëren, maar wel met groei verspreid over de vestiging (type landschapsplan).

De aanvrager moet dienaangaande een landschapsplan maken, dat al vervat is als voorwaarde verbonden aan de milieuvergunning, in art. 462.24.3. van het besluit van de deputatie van 6 oktober 2011. Hiermee ging de deputatie in op de raadgevingen in het MER.

...”

De Raad stelt vast dat de schoonheidswaarde van het landschap mede blijkt uit de ligging binnen het vlakrelict “Holle wegen Zelk en vallei van de Begijnenbeek”. De aanwezigheid van een autosnelweg met op- en afrittencomplex in de omgeving doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk. De verwerende partij erkent ‘*de zeer kwetsbare omgeving uit het oogpunt van het landschap*’ overigens in de bestreden beslissing en verwijst vervolgens naar de argumentatie in het MER waarin wordt besloten dat er geen landschapsecologische verstoring plaatsvindt en dat ook het effect op de erfgoedwaarde verwaarloosbaar is. De verwerende partij legt eveneens de voorwaarde om een landschapsplan op te maken, zoals ook bepaald in de door haar afgeleverde milieuvergunning van 6 oktober 2011.

De Raad stelt vast dat de elementen die de verwerende partij in de bestreden beslissing aangeeft geen eigen en afdoende motivering bevatten betreffende de verenigbaarheid van de geplande constructies met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol gebied. Het overnemen van de overwegingen in het MER is niet voldoende om tot de verenigbaarheid met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied te komen.

De verwerende partij dient een eigen afweging te maken waaruit blijkt dat de werken de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen. Dit geldt des te meer nu de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van oordeel is dat de aanvraag de draagkracht van de landschappelijk uiterst kwetsbare omgeving overschrijdt, de minister bij een vorige aanvraag

de stedenbouwkundige vergunning in administratief beroep geweigerd heeft omwille van de strijdigheid met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied en het college van burgemeester en schepenen in de weigeringsbeslissing van 29 augustus 2011 gesteld heeft dat de enorme toename aan bedrijfsgebouwen een enorme visuele impact op de omgeving zullen genereren en het bezwaar betreffende de enorme landschappelijke impact op de omliggende omgeving gegrond verklaard.

De milieuvergunning waarnaar de verwerende partij verwijst, en eveneens door haar verleend, houdt weinig rekening met de consequenties van de bouwwerken op het landschap. Dit geldt ook voor de verwijzing naar de overwegingen in het MER. Een verwijzing naar de milieuvergunning of het MER vormt geen afdoende verantwoording om de uitbreiding van een varkensveeteelt bedrijf met dergelijke afmetingen en impact verenigbaar te achten met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Zeker gelet op de vastgestelde kwetsbaarheid van het gebied, is een afdoende motivering op dit punt aangewezen. Het opleggen van een voorwaarde tot opmaak van een landschapsplan volstaat niet. Met de verzoekende partijen stelt de Raad vast dat de opmaak van een landschapsintegratieplan er juist op duidt dat de verwerende partij ervan uitgaat dat de constructies de schoonheidswaarde van het landschap miskennen of dreigen te miskennen.

3.

Het eerste middel lijkt op het eerste zicht, mede gelet op de in het onderdeel VI.A. van huidig arrest gedane vaststellingen, in de aangegeven mate voldoende ernstig om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.
2. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad Vlaams-Brabant van 22 december 2011 waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de nieuwbouw van een grote varkensstal, de nieuwbouw van een biogasinstallatie, aanleg van sleufsilo's en aanleg waterbekken op percelen gelegen te [REDACTED] met als kadastrale omschrijving [REDACTED]
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER